

Mandate, emërime dhe mbikëqyrje

Monitorimi i integritetit institucional – Raporti II

Prill–Gusht 2026

Instituti i Studimeve Politike (ISP) është duke realizuar projektin “Promovimi i llogaridhënies së zyrtarëve të zgjedhur” mbështetur nga NED (National Endowment for Democracy). Pikëpamjet e shprehura në këtë material janë përgjegjësi e ISP-së.

@Instituti i Studimeve Politike

Tiranë, 2026

INSTITUTI I STUDIMEVE POLITIKE

Web: www.isp.com.al

E-mail: contactaips@isp.com.al

PËRMBAJTJA E RAPORTIT

Executive Summary.....	4
Përmbledhje Ekzekutive.....	5
Metodologjia.....	6
I. HYRJE.....	7
II. VENDIMMARRJA E KQZ-SË.....	7
Pasqyra e përgjithshme	7
Analiza sipas llojit të procedurës dhe rezultatit.....	8
Analiza sipas subjektit politik dhe shpërndarja gjeografike.....	9
Procedurat e verifikimit të mbyllura pa vendim përfundimtar	9
Rasti i qarkut të Lezhës	10
Çështja e Bashkisë Kuçovë	10
Vlerësim përmbledhës	13
III. VENDIMMARRJA E KUVENDIT.....	14
Pasqyra e përgjithshme	14
Analiza e rezultateve.....	14
Studim i gjetjeve me rendësi	14
IV. VEPRIMTARIA E AMP-SË	16
Pasqyra e përgjithshme	16
Analiza sipas figurës penale	16
Analiza sipas masës së ndërmarrë	17
Analiza gjeografike	18
Rastet e Sarandës dhe Himarës	18
Hetimi i AMP-ja ndaj ish zyrtarëve të vet	19
Vlerësim përmbledhës	20
V. GJETJET KRYESORE	20
VI. KONKLUSIONE	22
VII. REKOMANDIME	23
Për Komisionin Qendror të Zgjedhjeve.....	23
Për Kuvendin e Shqipërisë	23
Për Agjencinë e Mbikëqyrjes Policore	23

Executive Summary

This report presents the findings of the second monitoring cycle of institutional practices related to integrity, accountability, and the exercise of public office. The monitoring primarily covers the period April–July 2026, with supplementary data included up to 19 August 2026, and focuses on the Central Election Commission (KQZ), the Parliament of Albania, and the Police Oversight Agency (AMP). By maintaining the same core indicators and institutional sources used in the previous monitoring cycle, the report allows not only for the identification of developments within the current period, but also for comparison of trends and the tracking of cases over time.

The data show that the three institutions followed different trajectories and that changes in the number of acts or cases cannot be interpreted uniformly as either a strengthening or weakening of institutional control. In the case of the CEC, thirteen decisions were verified during April–July 2026, most of them concerning the filling of vacancies in municipal councils. While the overall structure of decision-making remains broadly similar to that observed in the previous period, the monitoring identifies two issues of wider relevance. First, verification procedures under Law No. 138/2015 may be closed without a final substantive determination when a candidate does not obtain a mandate, even where the verification process has identified relevant integrity-related findings. Second, the Kuçovë Municipality case highlights a normative gap concerning the relationship between the decriminalisation law and the legal effects of alternative sentences. In both instances, the issue lies primarily in the limitations of the existing legal framework rather than in individual implementation by the CEC.

The Parliament of Albania shows a different dynamic. During the reporting period, 32 candidates for public office were voted on, of whom 12 were elected, while the average monthly intensity of decision-making increased by 59.1% compared with the previous monitoring cycle. Procedures also became more competitive, with a higher number of candidates per position, particularly in the process for filling positions in the Public Procurement Commission. Greater competition can contribute to a more open selection process, but it also increases the importance of transparent criteria, proper documentation of the procedure, and clear public reasoning for the choices made. At the same time, Parliament exercised its oversight role through resolutions concerning independent institutions, creating an opportunity for future monitoring to assess not only the adoption of recommendations but also the extent to which they are implemented in subsequent reporting cycles.

The most notable change during the period is observed in the activity of the Police Oversight Agency (AMP). Although the overall number of cases was lower than in the previous monitoring period, their profile shifted towards abuse of office, failures to act, and responsibility across institutional and command structures. Of the 27 cases identified up to 19 August, 24 involved abuse of office. The geographical concentration is also significant: 44.4% of cases were recorded in Vlora County, mainly in Saranda and Himara, where investigations concerned failures by police structures to intervene in cases of illegal construction. These cases indicate that accountability does not concern only the conduct of individual officers but may extend across several functional and managerial levels within the same institutional structure. At the same time, the AMP cases underline the importance of the preventive dimension of oversight. Where problems are identified only after an unlawful situation has become established, or following intervention by other structures, oversight operates primarily in a reactive rather than preventive manner. The monitoring also identifies the need for a more consistent public communication practice by the POA, particularly regarding the criteria used to identify or anonymise individuals involved in proceedings.

Përmbledhje Ekzekutive

Ky raport paraqet rezultatet e ciklit të dytë të monitorimit të praktikave institucionale që lidhen me integritetin, llogaridhënien dhe ushtrimin e funksionit publik. Monitorimi mbulon kryesisht periudhën prill–korrik 2026, me të dhëna plotësuese deri më 19 gusht 2026, dhe fokusohet te *Komisioni Qendror i Zgjedhjeve (KQZ)*, *Kuvendi i Shqipërisë* dhe *Agjencia e Mbikëqyrjes Policore (AMP)*.

Të dhënat tregojnë se tre institucionet kanë pasur dinamika të ndryshme dhe se ndryshimi në numrin e akteve nuk mund të interpretohet në mënyrë të njëtrajtshme si forcim apo dobësim i kontrollit institucional. Në rastin e KQZ-së, gjatë periudhës prill–korrik janë verifikuar 13 vendime, ku pjesa më e madhe lidhet me plotësimin e vakancave në këshillat bashkiakë. Megjithëse vendimmarrja ruan përgjithësisht të njëjtën strukturë me periudhën paraardhëse, monitorimi evidenton dy çështje me rëndësi më të gjerë. *Së pari*, procedurat e verifikimit sipas ligjit nr. 138/2015 mund të mbyllen pa një konstatim përfundimtar kur kandidati nuk fiton mandat, edhe kur verifikimi ka evidentuar rrethana relevante për integritetin. *Së dyti*, çështja e Bashkisë Kuçovë evidenton një paqartësi normative në raportin ndërmjet ligjit të dekriminalizimit dhe efekteve juridike të dënimeve alternative. Në të dyja rastet, problematika lidhet më shumë me kufijtë e kuadrit ligjor sesa me zbatimin individual nga KQZ.

Kuvendi i Shqipërisë paraqet dinamikën e kundërt. Gjatë periudhës janë votuar 32 kandidatura për funksione publike, nga të cilat 12 janë zgjedhur, ndërsa intensiteti mesatar mujor i vendimmarrjes është rritur me 59,1% krahasuar me ciklin e mëparshëm. Procedurat kanë qenë gjithashtu më konkurruese, me një numër më të lartë kandidatësh për pozicion, veçanërisht në procesin e plotësimit të Komisionit të Prokurimit Publik. Kjo rritje e konkurrencës e bën edhe më të rëndësishme transparencën e kriterëve, dokumentimin e procesit dhe arsyetimin publik të përzgjedhjes. Paralelisht, Kuvendi ka ushtruar funksionin e tij mbikëqyrës përmes rezolutave për institucionet e pavarura, duke krijuar mundësi që në ciklet pasuese të monitorohet jo vetëm miratimi i rekomandimeve, por edhe niveli i zbatimit të tyre.

Ndryshimi më i dallueshëm gjatë kësaj periudhe shfaqet në veprimtarinë e AMP-së. Megjithëse numri i rasteve është më i ulët se në periudhën paraardhëse, profili i tyre është zhvendosur drejt çështjeve që lidhen me shpërdorimin e detyrës, mosveprimin dhe përgjegjësinë përgjatë zinxhirit institucional. Nga 27 raste të evidentuara deri më 19 gusht, 24 lidhen me shpërdorimin e detyrës. Përqendrimi gjeografik është gjithashtu i fortë: 44,4% e rasteve ndodhen në qarkun e Vlorës, kryesisht në Sarandë dhe Himarë, ku hetimet lidhen me mosndërhyrjen e strukturave policore ndaj ndërtimeve pa leje. Këto raste tregojnë se përgjegjësia e monitoruar nuk kufizohet te sjellja e një individi, por mund të përfshijë disa nivele funksionale dhe drejtuese brenda së njëjtës strukturë.

Në të njëjtën kohë, rastet e AMP-së evidentojnë rëndësinë e dimensionit parandalues të kontrollit. Kur problematikat konstatohen vetëm pasi gjendja e paligjshme është konsoliduar ose pas ndërhyrjes së strukturave të tjera, mekanizmi i mbikëqyrjes funksionon kryesisht në mënyrë reaktive. Monitorimi evidenton gjithashtu nevojën për një praktikë më të qëndrueshme të komunikimit publik nga AMP, veçanërisht në lidhje me kriteret e përdorura për identifikimin ose anonimizimin e personave të përfshirë në procedime.

Metodologjia

Monitorimi është zhvilluar mbi bazën e të dhënave të bëra publike nga tre institucionet e përfshira në raport. Për secilin institucion janë shqyrtuar vendimet, aktet, njoftimet, rendet e ditës dhe komunikimet zyrtare të publikuara gjatë periudhës së monitorimit. Rastet e evidentuara janë regjistruar në një databazë të përbashkët, së bashku me burimin përkatës, duke krijuar mundësi për verifikimin dhe ndjekjen e tyre në vijimësi. Përpunimi i të dhënave është bërë mbi një grup të njëjtë treguesish, që përfshijnë institucionin, kategorinë dhe funksionin e subjektit, llojin e procedurës, statusin e çështjes, organin përgjegjës, datën dhe rezultatin e vendimarrjes.

Në fazën e analizës, të dhënat janë grupuar dhe krahasuar për të identifikuar prirjet kryesore në praktikën institucionale, me fokus te llogaridhënia, transparenca dhe standardet e integritetit publik. Përveç numrit të rasteve, janë marrë në konsideratë edhe mënyra e përfundimit të procedurave, vazhdimësia e çështjeve nga një periudhë monitorimi në tjetrën dhe, kur të dhënat e lejojnë, koha e publikimit të vendimeve. Duke qenë se periudhat e krahasuara nuk kanë të njëjtën shtrirje në kohë, është përdorur intensiteti mesatar mujor për të shmangur krahasime të drejtpërdrejta vetëm mbi numrat absolutë. Në trajtimin e rasteve penale ose disiplinore është ruajtur anonimiteti i subjekteve përmes përdorimit të inicialeve, në përputhje me parimin e prezumimit të pafajësisë.

Kufizimet në metodologji

Rezultatet e monitorimit varen nga niveli, rregullsia dhe cilësia e informacionit që secili institucion publikon. Për këtë arsye, ndryshimet në praktikën e transparencës mund të ndikojnë në nivelin e detajimit dhe në krahasueshmërinë e rasteve. Kjo është veçanërisht e dukshme në rastin e AMP-së, ku gjatë periudhës së monitorimit është konstatuar një praktikë jo e njëtrajtshme në publikimin e identitetit të punonjësve të përfshirë. Raporti përfshin vetëm zhvillimet e dokumentuara deri më 19 gusht 2026 dhe nuk reflekton ndryshimet ose vendimarrjet e mëvonshme.

I. HYRJE

Ky raport përbën ciklin e dytë të monitorimit dhe vijon analizën e zhvilluar për periudhën shtator 2025 – mars 2026. Periudha kryesore e shqyrtuar është prill – korrik 2026, ndërsa, aty ku informacioni ka qenë i disponueshëm, janë përfshirë edhe zhvillime deri më 19 gusht 2026. Monitorimi gjatë kësaj periudhe fokusohet te *Komisioni Qendror i Zgjedhjeve (KQZ)*, *Kuvendi i Shqipërisë* dhe *Agjencia e Mbikëqyrjes Policore (AMP)*, duke përdorur të njëjtët tregues bazë dhe burime institucionale të përdorura në periudhën shtator 2025 – mars 2026. Ruajtja e kësaj qasjeje mundëson krahasimin ndërmjet dy periudhave dhe ndjekjen në kohë të rasteve dhe prirjeve të evidentuara.

Cikli i dytë i monitorimit krijon mundësinë për të vlerësuar jo vetëm situatën brenda një periudhe të caktuar, por edhe mënyrën se si evoluojnë praktikatat institucionale. Në këtë kuadër, analiza shqyrton nëse tendencat e identifikuar më parë vijnë, ndryshojnë ose marrin një formë tjetër, si dhe ndjek zhvillimin e çështjeve që kanë mbetur të hapura nga periudha e mëparshme. Kjo është veçanërisht e rëndësishme për procedurat që zhvillohen në disa faza, ku rezultati ose rëndësia institucionale e një rasti mund të bëhet më e qartë vetëm pas vijimit të procedurës.

Të dhënat e periudhës prill–gusht 2026 tregojnë gjithashtu ndryshime në profilin e rasteve të evidentuara. Krahas uljes së numrit të përgjithshëm të akteve të monitoruara, vihet re një prani më e madhe e çështjeve që lidhen me administrimin e territorit, ndërtimin dhe prokurimin publik, krahasuar me temat që dominonin në ciklin e mëparshëm. Raporti e trajton këtë zhvillim si një prirje që kërkon interpretim në kontekstin e të dhënave të disponueshme, pa e barazuar automatikisht atë me një ndryshim formal të prioriteteve institucionale.

Tre institucionet e monitoruara kanë mandate dhe funksione të ndryshme. KQZ vepron në fushën e administrimit dhe mbikëqyrjes zgjedhore; Kuvendi ushtron funksione legislative, përfaqësuese dhe kontrolluese, si dhe kompetenca të caktuara zgjedhjeje dhe emërimi; ndërsa AMP ushtron funksione të mbikëqyrjes dhe hetimit në raport me strukturat që janë objekt i kompetencës së saj. Pavarësisht këtyre dallimeve, monitorimi i tyre lejon të shqyrtohen mekanizmat të ndryshëm përmes të cilëve institucionet publike adresojnë çështje të integritetit, llogaridhënies dhe përgjegjësisë në ushtrimin e funksionit publik. Raporti i analizon institucionet veçmas, por evidenton edhe prirjet e përbashkëta që dalin nga praktika e tyre gjatë periudhës së monitorimit.

II. VENDIMMARRJA E KQZ-SË

Pasqyra e përgjithshme

Gjatë periudhës prill – korrik 2026, Komisioneri Shtetëror i Zgjedhjeve ka marrë trembëdhjetë vendime të verifikuara: nëntë për plotësimin e vakancave në këshillat bashkiakë nga listat shumëmemërore, tri për mbylljen e procedurave të verifikimit sipas ligjit nr. 138/2015 ndaj kandidatëve për deputet, dhe një për shqyrtimin administrativ të rezultatit të verifikimit ndaj një kryetari bashkie në detyrë. Krahasuar me 29 çështjet e periudhës paraardhëse, intensiteti mesatar mujor bie nga 4,85 në 3,24 çështje, pra me 33,1% — rënia më e vogël krahasuar me dy institucionet e tjera nën monitorim.

Struktura e vendimmarrjes mbetet e njëjtë me periudhën e mëparshme dhe, në përqindje, pothuajse identike me të: plotësimi i vakancave zë 69,2% të çështjeve (kundrejt 62,1% më parë), ndërsa procedurat e verifikimit të përfunduara pa vendim përfundimtar zënë 23,1% (kundrejt 17,2% më parë). Elementi i ri dhe më me rëndësi studimore, si dhe vendimi i vetëm përmbajtësor i periudhës, është shqyrtimi administrativ i mandatit të një kryetari bashkie në ushtrim detyre, i cili trajtohet veçmas në pikën 4.5.

Analiza sipas llojit të procedurës dhe rezultatit

Nga pikëpamja juridike, procedura e plotësimit të vakancës nuk është akt konstituiv i lirë i KQZ-së, por akt deklarativ i detyrueshëm: pasi konstatohet mbarimi i mandatit të këshilltarit paraardhës dhe verifikohet përshtatshmëria e kandidatit vijues sipas renditjes në listën shumëmemërore, organi zgjedhor është i detyruar ta japë mandatin (neni 164, pikat 2 dhe 4, të Kodit Zgjedhor, në lidhje me nenin 11 të ligjit nr. 138/2015).

Lloji i procedurës	Nr.	Pjesa (%)	Rezultati
Plotësim vakance (lista shumëmemërore)	9	69,2%	Miraturar — 9
Verifikim (dekriminalizim) — kandidat për deputet	3	23,1%	Procedurë e përfunduar pa vendim — 3
Shqyrtim administrativ i rezultatit të verifikimit — mandat në ushtrim	1	7,7%	Nuk përfshihet në kushtet e ndalimit; vazhdim mandati
TOTALI	13	100%	13

Tabela 1_Çështjet e KQZ-së sipas llojit të procedurës dhe rezultatit (prill – korrik 2026)

Nga monitorimi, një element meriton vëmendje kritike. Në vendimin nr. 40, datë 15.6.2026, për Këshillin e Bashkisë Kamëz, akti konstaton shprehimisht se Drejtoria e Përgjithshme e Gjendjes Civile *nuk i kishte kthyer ende përgjigje* kërkesës së KQZ-së për verifikimin e të dhënave të kandidatës. Vendimi u mor mbi bazën e vetëm njëres prej dy përgjigjeve të kërkuara, asaj të Drejtorisë së Përgjithshme të Burgjeve. Mandati u dha, pra, përmes një procedure verifikimi jo të plotë. Kjo nuk e bën aktin domosdoshmërisht të pavlefshëm, pasi elementi vendimtar për ndalimet është gjendja gjyqësore dhe jo gjendja civile; megjithatë, ajo tregon se afati praktik i procedurës mund të mbizotërojë mbi plotësinë e verifikimit. Nëse kjo është praktikë e izoluar apo praktikë pune, është pyetje që duhet sqaruar dhe ndjekur nga KQZ.

Aktet e Bashkisë së Pustecit shfaqin një veçori tjetër: dy vakanca njëkohësisht në të njëjtin këshill bashkiak, të njoftuara me një shkresë të vetme dhe të zgjidhura me dy vendime të veçanta të së njëjtës datë. Në një bashki të vogël, largimi i njëkohshëm i dy këshilltarëve nga i njëjti koalicion është tregues i qarkullimit të lartë të mandateve në nivel vendor, karakteristikë kryesisht e periudhës pas zgjedhjeve vendore.

Duhet thënë se procedura e verifikimit sipas ligjit të dekriminalizimit nuk zhvillohet si procedurë e ndarë, por është e incorporuar në vetë procesin e dhënies së mandatit: kandidati vijues depoziton formularin e vetëdeklarimit me numër unik dhe KQZ verifikon të dhënat përpara nxjerrjes së vendimit. Në këtë kuptim, KQZ ushtron një funksion të dyfishtë; administrimin e përfaqësimit dhe kontroll të integritetit - dhe kontrolli i dekriminalizimit funksionon si kusht i brendshëm i vlefshmërisë së aktit të dhënies së mandatit, jo si mekanizëm i veçuar.

Analiza sipas subjektit politik dhe shpërndarja gjeografike

Pesha e Partisë Socialiste (30,8%) është në përputhje me peshën e saj në pushtetin vendor dhe pak më e ulët se në periudhën e mëparshme (34,5%). Elementi me interes studimi është prania e katër subjekteve që nuk figuronin në periudhën e parë, të gjitha formacione të vogla ose koalicione me përfaqësim minimal, si dhe fakti që tri nga trembëdhjetë çështjet prekin subjekte pa asnjë mandat të fituar. Kjo konfirmon se të dy mekanizmat pra plotësimi i vakancave dhe verifikimi i integritetit, funksionojnë horizontalisht përgjatë gjithë spektrit politik.

Subjekti politik	Raste	Pjesa (%)
Partia Socialiste (PS)	4	30,8%
Koalicioni “Bashkë Fitojmë”	3	23,1%
Partia Agrare Ambientaliste e Shqipërisë	2	15,4%
Partia Social Demokrate (PSD)	1	7,7%
Partia “Koalicioni Euroatlantik”	1	7,7%
Partia “Aleanca Demokracia e Re”	1	7,7%
Partia “Socialdemokrate”	1	7,7%
TOTALI	13	100%

Tabela 2_Shpërndarja e çështjeve sipas subjektit politik

Nga pikëpamja gjeografike, trembëdhjetë çështjet shpërndahen në nëntë qarqe: Korçë me tri raste, Tiranë dhe Elbasan me nga dy, si dhe Shkodër, Fier, Durrës, Vlorë, Lezhë dhe Berat me nga një. Shpërndarja reflekton shtrirjen e zakonshme kombëtare të administratës zgjedhore; përqendrimi relativ në Korçë shpjegohet tërësisht nga dy vakancat e njëkohshme të Bashkisë Pustec.

Procedurat e verifikimit të mbyllura pa vendim përfundimtar

Vendimet nr. 41, nr. 42 dhe nr. 43, të datës 1.7.2026, kanë të njëjtin objekt, të njëjtin arsyetim dhe të njëjtin dispozitiv: shqyrtimin e rezultatit të verifikimit të Prokurorit të Përgjithshëm për tre kandidatë për deputet në zgjedhjet për Kuvend të datës 11 maj 2025, të propozuar përkatësisht nga Partia “Koalicioni Euroatlantik” në qarkun e Elbasanit, nga Partia “Aleanca Demokracia e Re” në qarkun e Vlorës dhe nga Partia “Socialdemokrate” në qarkun e Lezhës si dhe deklarimin e procedurës administrative të përfunduar pa vendim përfundimtar.

Arsyetimi është identik në të tria aktet dhe mbështetet në një logjikë procedurale të qartë: asnjëri prej tre kandidatëve nuk e mori mandatin e deputetit dhe asnjëri prej tre subjekteve zgjedhore nuk fitoi mandat në qarkun përkatës. Për rrjedhojë, Komisioneri konstaton se nuk mund të shprehet me vendimmarrje mbi objektin e shqyrtimit, pasi subjektet nuk gëzojnë statusin e deputetit dhe nuk do ta marrin atë për këtë legjislaturë. Duke qenë se organi mund të shprehet vetëm kur përmbushen kushtet ligjore të moskandidimit, moszgjedhshmërisë ose mbarimit të mandatit, procedura vlerësohet të ketë humbur objektin dhe qëllimin, dhe mbyllet në zbatim të neneve 90 dhe 95 të Kodit të Procedurave Administrative. Kur mungon objekti, mbyllja e procedurës është zgjidhja e detyrueshme dhe çdo vendimmarrje në themel

do të ishte akt pa efekt juridik. Problemi që evidentojnë këto tri akte është i një natyre tjetër dhe ishte evidentuar nga raporti i monitorimit për periudhën e mëparshme.

Rasti i qarkut të Lezhës

Verifikimi i thelluar i Prokurorisë së Përgjithshme konstatoi se subjekti rezulton i dënuar me vendim gjyqësor të formës së prerë nga autoritetet italiane të drejtësisë nga Gjykata e Torinos për transferim të paligjshëm të lëndës narkotike, me një vit burgim dhe gjobë deri në 2.600,00 euro, dënim i pezulluar me kusht. Vepra bën pjesë pikërisht në kategorinë që ligji nr. 138/2015 synon të filtrojë. Megjithatë, akti nuk përmban asnjë konstatim mbi kushtet e ndalimit. Në rastin e kandidatit të qarkut të Elbasanit, verifikimi konstatoi ekzistencën e një vendimi dënimi të formës së prerë të një gjykate greke për kundërvajtjet, të vitit 2010, dhënë ndaj tij nën një gjenealit të ndryshëm, për hyrje të paligjshme në territorin e shtetit dhe për shkelje të legjislacionit grek për të huajt, me dënim gjashtëdhjetë ditë burgim të pezulluar për tre vjet. Vetë akti i KQZ-së e korrespondon këtë vepër me “kalimin e paligjshëm të kufirit shtetëror” sipas nenit 297 të Kodit Penal të Republikës së Shqipërisë. Në rastin e kandidatit të qarkut të Vlorës, verifikimi konstatoi përdorimin e një identiteti tjetër në Greqi dhe një procedim penal të vitit 1997 për vjedhje, dosja e të cilit rezulton e asgjësuar; nuk rezulton dënim i formës së prerë.

Në të tria rastet, pra, ekzistojnë të dhëna të verifikuara zyrtarisht që lidhen drejtpërdrejt me objektin e ligjit nr. 138/2015 përfshirë këtu përdorimin e gjenealiteve të ndryshme jashtë vendit, element që prek vetë saktësinë e vetëdeklarimit. Megjithatë, *asnjëri prej tri akteve nuk përmban një konstatim juridik nëse subjekti ndodhet apo jo në kushtet e ndalimit*. Rezultati i verifikimit mbetet një gjetje administrative pa dispozitiv. Nëse të njëjtët persona rikandidojnë në zgjedhjet e ardhshme zgjedhore, procedura do të duhet të nisë nga e para, pa asnjë efekt paraprak të punës së kryer.

Ky mekanizëm ka edhe një dimension kohor. Të tri vendimet janë marrë më 1 korrik 2026, pra 416 ditë, rreth trembëdhjetë muaj e gjysmë, pas zgjedhjeve të 11 majit 2025 për të cilat ishte nisur verifikimi. Shkresat e Prokurorisë së Përgjithshme me rezultatin e verifikimit mbajnë datat 10 dhe 18 qershor 2026, pra vetëm dy-tre javë përpara vendimeve. Verifikimi i integritetit të kandidatëve, pra, përfundon më shumë se një vit pas ditës së zgjedhjeve, kur çdo efekt i tij mbi përbërjen e organit përfaqësues është bërë i pamundur.

Konstatimi që rrjedh është i qartë: filtri i integritetit i ligjit nr. 138/2015 është ndërtuar si mekanizëm i lidhur me mandatin, jo me kandidaturën. Kur subjekti nuk e merr mandatin, mekanizmi shuhet pa prodhuar asnjë rezultat juridik, pavarësisht nga përmbajtja e gjetjeve, përfshirë rastin e një dënimi të formës së prerë për narkotikë. Ky nuk është defekt zbatimi nga KQZ, por veçori e vetë modelit normativ.

Çështja e Bashkisë Kuçovë

Vendimi nr. 46, datë 1.7.2026, me të cilin u konstatua se kryetari i Bashkisë Kuçovë (K.H.) nuk përfshihet në kushtet e ndalimit për të ushtruar funksionin publik dhe se mandati i tij vazhdon, është akti i vetëm përmbajtësor i KQZ-së në këtë periudhë dhe meriton analizë të veçantë sepse zgjidhja e tij nuk mbështetet në ligjin zgjedhor, por në një institut të së drejtës penale.

a) Historiku procedural

Mandati i kryetarit të bashkisë u dha me vendimin nr. 679, datë 4.7.2023, pas zgjedhjeve vendore të 14 majit 2023. Ende përpara dhënies së mandatit, një subjekt zgjedhor kundërshtar kishte vënë në dijeni KQZ-në se ndaj subjektit rezultonte një dënim penal nga autoritetet gjyqësore greke. KQZ ia përcolli çështjen Prokurorisë së Përgjithshme për verifikim të thelluar; rezultati i verifikimit u miratua dhe u përcoll në nëntor 2023, dhe me vendimin nr. 816, datë 14.11.2023, Komisioneri konstatoi se nuk ekzistonin kushtet e ndalimit.

Ky vendim u ankimua nga një subjekt politik. Komisioni i Ankimimeve dhe Sanksioneve, me vendimin nr. 1, datë 5.1.2024, e pranoi pjesërisht ankimin, shfuqizoi vendimin nr. 816 dhe ia ktheu çështjen KQZ-së për rishqyrtim. Ndërkohë, më 25 janar 2024, subjekti i drejtohej gjykatës administrative për shfuqizimin e vendimit të KAS. Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Tiranë, me vendimin nr. 3947 (3953), datë 6.11.2025, vendosi nxjerrjen e çështjes jashtë juridiksionit gjyqësor dhe dërgimin e saj për vazhdimin e shqyrtimit pranë KQZ-së. Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 349, datë 2.4.2026, e la në fuqi këtë vendim.

Ky përcaktim ka rëndësi juridike autonome: gjykatat konstatuan se shqyrtimi i rrethanave që lidhen me zbatimin e ligjit nr. 138/2015 është kompetencë e organit administrativ, konkretisht e KQZ-së. Akti i 1 korrikut 2026 nuk buron, pra, nga një nismë vetjake e organit zgjedhor, por nga ekzekutimi i një detyrimi kompetence të përcaktuar me vendim gjyqësor të formës së prerë. Nga ankimi fillestar në KAS deri te vendimi përfundimtar kaluan 950 ditë, ose rreth 2,6 vjet.

Ankimi i palës së interesuar kundër vendimit nr. 35 kishte mbërritur më parë te Komisioni i Ankimimeve dhe Sanksioneve, i cili e shfuqizoi atë akt ndërmjetës dhe detyroi Komisionerin ta shqyrtonte çështjen në themel, hap procedural që shpjegon pse KQZ arriti, më 1 korrik 2026, te një vendim të plotë e të arsyetuar, dhe jo te thjesht mbyllja e procesit.

b) Elementi penal i çështjes

Gjatë kësaj periudhe, ndaj subjektit u zhvillua një procedim i dytë penal, i pavarur nga çështja greke. Prokuroria e Posaçme kundër Korrupsionit dhe Krimit të Organizuar e dërgoi çështjen për gjykim dhe Gjykata e Posaçme e Shkallës së Parë, me vendimin nr. 6, datë 25.1.2024, e deklaroi fajtor për veprën penale të falsifikimit të vulave, stampave ose formularëve, të parashikuar nga neni 190 i Kodit Penal, duke e dënuar përfundimisht me gjashtë muaj burgim, në aplikim të nenit 406/1 të Kodit të Procedurës Penale. Në të njëjtin vendim, gjykata urdhëroi pezullimin e ekzekutimit të dënimit me burgim dhe e zëvendësoi atë, sipas nenit 63 të Kodit Penal, me detyrimin për kryerjen e 150 orëve punë në interes publik brenda gjashtë muajve, si dhe me mbajtjen e kontakteve me shërbimin e provës.

Me vendimin e datës 25.4.2024, Prokuroria e Posaçme e konsideroi të përfunduar ekzekutimin e dënimit alternativ. Kjo rrethanë, e konfirmuar zyrtarisht nga SPAK me shkresë të depozituar në KQZ më 8 maj 2026 në përgjigje të një kërkesë të Komisionerit, është elementi që përcakton zgjidhjen e çështjes.

c) Arsyetimi: neni 63 i Kodit Penal dhe dënimi "i paqenë"

Neni 63 i Kodit Penal parashikon se, pas përfundimit të punës në interes publik, dënimi konsiderohet i paqenë. Duke qenë se subjekti e përfundoi kryerjen e orëve të punës më 25 prill 2024, Komisioneri arriti në përfundimin se ai nuk ka një dënim penal ekzistues, ose se dënimi penal ndaj tij është i paqenë. Ky, siç e

formulon vetë akti, është efekt juridik i drejtpërdrejtë i parashikuar nga ligjvënësi: ligji vetë ka vendosur që, pas plotësimit të kushteve të caktuara, dënimi të mos vazhdojë të prodhojë pasoja juridike ndaj personit.

Mbi këtë bazë ndërtohet arsyetimi kryesor. Ligji nr. 138/2015 është ligj me rëndësi të veçantë për mbrojtjen e integritetit të funksioneve publike, por ai nuk vepron i shkëputur nga pjesa tjetër e sistemit juridik; ai duhet interpretuar në harmoni me Kodin Penal dhe me efektet juridike që ky kod parashikon. Ligji nr. 138/2015 nuk përmban asnjë dispozitë që të përcaktojë se dënimet e konsideruara “*të paqena*” vazhdojnë të prodhojnë pasoja juridike për qëllimet e tij. Për rrjedhojë, efektet që vetë legjislacioni penal u njeh këtyre dënimeve nuk mund të anashkalohen nga organi administrativ.

Komisioneri e mbyll arsyetimin me një kufizim kompetence me vlerë parimore: asnjë organ administrativ nuk ka kompetencë të krijojë ndalime të reja përtej atyre që ka përcaktuar ligji. Përgjegjësia e Komisionerit është vetëm të verifikojë nëse ekzistojnë kushtet ligjore për të aplikuar ndalimet e ligjit nr. 138/2015; një interpretim i kundërt do të sillte krijimin e një kufizimi të ri ligjor të pa miratuar nga ligjvënësi. Duke qenë se në rastin konkret nuk ekziston një dënim që vazhdon të prodhojë pasoja juridike sipas standardit të kërkuar nga ligji, mungon vetë shkak ligjor që do të mund të justifikonte ndërprerjen e mandatit.

d) Precedenti institucional dhe parimi i trajtimit të barabartë

Vendimi mbështetet gjithashtu në një precedent të vetë institucionit. Në një çështje me natyrë të ngjashme, të shqyrtuar në prill 2023 në lidhje me kryetarin e një bashkie tjetër, KQZ kishte analizuar po ashtu marrëdhënien ndërmjet efekteve të rehabilitimit penal sipas nenit 63 të Kodit Penal dhe zbatimit të ligjit nr. 138/2015, dhe kishte arritur në përfundimin se, në mungesë të një vendimi penal ekzistues, nuk plotësohen kushtet ndaluese. Ai vendim ishte lënë në fuqi nga Komisioni i Ankimimeve dhe Sanksioneve.

Referimi i shprehur te precedenti aktivizon dy parime me vlerë kushtetuese: sigurinë juridike dhe trajtimin e barabartë, të cilat kërkojnë që raste të krahasueshme të marrin zgjidhje të krahasueshme. Në një fushë ku vendimmarrja prek mandate të fituara me votë, qëndrueshmëria e praktikës është vetë një garanci kundër arbitraritetit. Ky është, njëkohësisht, elementi i cili e bën vendimin më të vështirë për t’u kundërshtuar: një zgjidhje e ndryshme nga ajo e vitit 2023 do të kërkonte arsyetim të veçantë mbi ndryshimin e praktikës.

e) Vlerësim kritik

Arsyetimi i Komisionerit është juridikisht koherent dhe mbështetet në një bazë ligjore të qartë; një zgjidhje që respekton ndarjen midis kompetencës legjislative dhe asaj administrative. Megjithatë, çështja nxjerr në pah një problematikë normative reale, e cila konstatohet nga ISP si gjetje me rëndësi e periudhës së monitorimit. Instituti i dënimit alternativ është ndërtuar si mekanizëm riintegrimi social për të dënuarin si individ; ligji i dekriminalizimit është ndërtuar si mekanizëm mbrojtjeje i besueshmërisë së funksionit publik. Të dy janë legjitimë, por ndjekin logjika të ndryshme. Pika ku ato bashkohen është ky: një funksionar i zgjedhur, i dënuar me vendim të formës së prerë nga një gjykatë e posaçme për një vepër që prek drejtpërdrejt besueshmërinë e dokumentit publik, e ruan mandatin sepse ka kryer 150 orë punë në interes publik. Ky rezultat nuk buron nga një gabim zbatimi, por nga mungesa e një rregullimi të shprehur në ligjin nr. 138/2015 mbi raportin e tij me efektin shues të dënimeve alternative.

Zgjidhja e këtij tensioni nuk i takon organit zgjedhor. Ajo kërkon një ndërhyrje të ligjvënësit, i cili duhet të përcaktojë shprehimisht nëse dhe për cilat kategori veprash, dënimet e konsideruara “*të paqena*” sipas

Kodit Penal prodhojnë ose jo pasoja për qëllimet e ligjit të integritetit. Në mungesë të një dispozite të tillë, interpretimi i dhënë nga KQZ mbetet i vetmi i mbrojtshëm juridikisht.

Vendimi iu nënshtua ankimit në Komisionin e Ankimeve dhe Sanksioneve. Pas përfundimit të kësaj periudhe monitorimi, KAS e shqyrtoi ankimin e ri të Partisë së Lirisë dhe, më 27 gusht 2026, e rrëzoi me shumicë votash, duke lënë në fuqi vendimin e Komisionerit. K.H. vazhdon të mbajë mandatin e kryetarit të Bashkisë Kuçovë. Partia Demokratike ka reaguar duke e cilësuar vendimin si cenim të Ligjit të Dekriminalizimit dhe ka paralajmëruar vazhdimin e betejës në shkallët e tjera gjyqësore.

Vlerësim përmbledhës

Veprimtaria e KQZ-së në këtë periudhë karakterizohet nga një volum i ulët dhe nga një qasje dhe konkluzione pothuajse identike me atë të periudhës paraardhëse, e ndërprerë nga një çështje e vetme me ngarkesë të lartë juridike. Vlerësimi është pozitiv sa i takon rregullsisë procedurale, cilësisë së arsyetimit në vendimin për Bashkinë Kuçovë dhe efikasitetin në procedurat me kompetencë të lidhur, ku cikli i plotë matet në javë e jo në muaj.

Dy kufizime strukturore mbeten të dukshme dhe të dyja janë të natyrës normative, jo zbatuese. *I pari* është shuarja e procedurave të verifikimit kur subjekti nuk e merr mandatin, e cila e bën kontrollin e integritetit të kandidatëve joefektiv në ciklet e ardhshme zgjedhore dhe kjo edhe kur gjetja është një dënim i formës së prerë për narkotikë. *I dyti* është mungesa e një rregullimi të shprehur mbi raportin midis efekteve shuese të dënimeve alternative dhe ndalimeve të ligjit të integritetit. Të dyja kërkojnë ndërhyrje legjislative dhe janë përfshirë në rekomandimet e raportit.

Një vërejtje *e tretë*, me karakter zbatues, ka të bëjë me plotësinë e verifikimit paraprak: në një nga nëntë procedurat e vakancave, mandati u dha ndërkohë që një prej dy institucioneve të kontaktuara nuk kishte kthyer ende përgjigje. Rekomandohet që aktet të përmbajnë shprehimisht arsyetimin pse vendimarrja vijon në mungesë të një përgjigjeje të kërkuar.

Së fundi, një zhvillim jashtë kufijve kohorë të këtij raporti duhet përfshirë, sepse konfirmon një nga gjetjet kryesore të kapitullit. Më 27 gusht 2026, Komisioni i Ankimeve dhe Sanksioneve rrëzoi ankimin e ri të Partisë së Lirisë kundër vendimit nr. 46 dhe e la në fuqi qëndrimin e Komisionerit; K. H. vazhdon mandatin e kryetarit të Bashkisë Kuçovë. Kjo tregon se mekanizmi i kontrollit institucional pasues: ankimi administrativ, funksionoi brenda afateve dhe prodhoi një përgjigje të qartë, çka është, në vetvete, tregues pozitiv i funksionimit të filtrave të radhës. Njëkohësisht, reagimi i Partisë Demokratike, që ka paralajmëruar vazhdimin e betejës në shkallët gjyqësore, sinjalizon se çështja e Kuçovës nuk është mbyllur politikisht dhe se boshllëku normativ i identifikuar në pikën 4.5 do të vazhdojë të prodhojë tension deri sa ligjvënësi ta adresojë.

III. VENDIMMARRJA E KUVENDIT

Pasqyra e përgjithshme

Gjatë periudhës prill – korrik 2026, Kuvendi i Shqipërisë ka votuar 32 kandidatura për zgjedhje ose emërim në funksione publike, të shpërndara në pesë seanca: 2, 9 dhe 16 prill, 8 maj dhe 23 korrik 2026. Nga këto, 12 kandidatura përfunduan me zgjedhje dhe 20 me moszgjedhje. Numri i pozicioneve të plotësuara është 12.

Krahasuar me 30 aktet e periudhës paraardhëse, intensiteti mesatar mujor rritet nga 5,02 në 7,98 akte, pra me 59,1%. Kuvendi është i vetmi institucion i monitoruar që shënon rritje.

Data	Kandidatura	Zgjedhur	Jo	Organet
02.04.2026	3	2	1	Komisioni i Konkurrencës (anëtar); Këshilli Drejtues i AKEP-it
09.04.2026	1	1	0	Këshilli Mbikëqyrës i Bankës së Shqipërisë
16.04.2026	1	1	0	Komisioni i Konkurrencës (kryetar)
08.05.2026	7	4	3	Komisioneri për Mbrotjen nga Diskriminimi; komisionerë të Zyrës së Avokatit të Popullit; Inspektore e Përgjithshme dhe anëtare e Këshillit Mbikëqyrës të BSH
23.07.2026	20	4	16	Komisioni i Prokurimit Publik (kryetar dhe anëtarë)
TOTALI	32	12	20	—

Tabela 3_Aktet e Kuvendit sipas seancës (prill – korrik 2026)

Analiza e rezultateve

Shkalla e kandidaturave bie nga 66,7% në periudhën e parë (20 nga 30) në 37,5% në këtë periudhë (12 nga 32). Kjo rënie nuk tregon shtrëngim të kriterëve dhe as pengesa institucionale; ajo është pasojë aritmetike e ndryshimit të formatit të procedurave. Treguesi që e shpjegon drejt këtë lëvizje është raporti i kandidaturave për një pozicion. Rritja e konkurrencës është, në vetvete, tregues pozitiv për cilësinë e procesit të përzgjedhjes. Njëkohësisht, ajo ngre kërkesa më të larta ndaj transparencës së kriterëve: sa më i madh të jetë numri i kandidatëve të refuzuar, aq më i domosdoshëm bëhet arsyetimi publik i përzgjedhjes.

Studim i gjetjeve me rendësi

Rasti i Autoritetit të Konkurrencës meriton vëmendje të posaçme, sepse i njëjti person, Denar Biba, kaloi nëpër dy procedura rikonfirmimi brenda katërmbëdhjetë ditësh: më 2 prill 2026 u rizgjodh anëtar i Komisionit të Konkurrencës, dhe më 16 prill 2026, me 73 vota pro, u rizgjodh kryetar i po atij komisioni, post që e mbante edhe më parë. Kandidati tjetër për anëtarësi, Eldian Balla, nuk u zgjodh.

Edhe pse bëhet fjalë për rikonfirmim dhe jo për emërim për herë të parë, struktura mbetet dy akte të veçanta, njëri i varur nga tjetri: rizgjedhja si kryetar presupozonte më parë rizgjedhjen si anëtar. Kjo tregon se edhe rikonfirmimet e drejtuesve të institucioneve të pavarura kalojnë nëpër procedurë konkurruese

formale; në rastin e anëtarësisë, me kandidaturë me kundërshtarë dhe jo thjesht të nënkuptoj vazhdim automatik mandati.

Një konstatim tjetër, është seanca e 8 majit 2026 ku u votuan shtatë kandidatura që prekin tri organe me funksion mbrojtjeje të të drejtave dhe mbikëqyrjeje financiare: Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi, Zyra e Avokatit të Popullit dhe Banka e Shqipërisë.

Katër kandidatura u miratuan; komisionerja për mbrojtjen nga diskriminimi, dy komisionerë të Zyrës së Avokatit të Popullit dhe inspektorja e përgjithshme e Bankës së Shqipërisë ndërsa tri nuk u zgjodhën, përfshirë një kandidaturë për Këshillin Mbikëqyrës të Bankës së Shqipërisë. Plotësimi i katër posteve komisionerësh brenda strukturës së Avokatit të Popullit, në një seancë të vetme, mbyll ciklin e nisur në dhjetor 2025 me zgjedhjen e vetë Avokatit të Popullit dhe përbën një nga rastet e pakta në serinë e monitorimit ku një institucion plotësohet plotësisht brenda gjashtë muajsh.

Seanca e 23 korrikut 2026 është akti më voluminoz i regjistruar në të dyja periudhat e monitorimit: njëzet kandidatura të votuara për Komisionin e Prokurimit Publik, nga të cilat u zgjodhën katër; kryetari dhe tre anëtarë.

Rëndësia e kësaj vendimmarrjeje tejkalon numrat. Komisioni i Prokurimit Publik është organi *quasi*-gjyqësor që shqyrton ankimet administrative në procedurat e prokurimit publik. Plotësimi i tij ndodh pikërisht në periudhën në të cilën shkelja e barazisë së pjesëmarrësve në tendera bëhet figura penale më e përhapur e hetimeve të SPAK-ut, me 57,9% të subjekteve, dhe në të cilën një çështje e vetme prokurimi (psh. rrugore) prodhon 15 të pandehur. Ky përkim kohor nuk është dëshmi e ndonjë lidhjeje shkakësore, por e bën plotësimin e organit një element me peshë sistemike: mekanizmi administrativ i kontrollit paraprak të prokurimit rikonstituohet ndërkohë që mekanizmi penal i kontrollit të mëpasëm punon me ngarkesë të lartë pikërisht në të njëjtin sektor.

Kuvendi, ka ushtruar njëkohësisht të dyja funksionet e tij ndaj organeve të pavarura: atë konstituiv, duke plotësuar përbërjen e tyre, dhe atë mbikëqyrës, duke vlerësuar veprimtarinë e tyre vjetore.

Në qershor–korrik 2026, krahas procedurave të zgjedhjes, rendi i ditës i Kuvendit përfshiu edhe projektrezolutat vlerësuese për veprimtarinë e vitit 2025 të gjashtë institucioneve të pavarura: SPAK, Këshilli i Lartë Gjyqësor, Këshilli i Lartë i Prokurorisë, Inspektori i Lartë i Drejtësisë, Avokati i Popullit dhe Kontrolli i Lartë i Shtetit. Nga pikëpamja kushtetuese, rezoluta vlerësuese nuk është akt normativ dhe nuk prodhon detyrime të drejtpërdrejta juridike me sanksion; ajo është akt politiko-institucional përmes të cilit Kuvendi shpreh vlerësimin mbi raportin vjetor të një institucioni të pavarur dhe formulon rekomandime. Fuqia e saj nuk buron nga detyrueshmëria juridike, por nga detyrimi i institucionit për të raportuar mbi zbatimin e rekomandimeve në ciklin pasues.

Kjo mbart tri implikime për monitorimin e llogaridhënies:

- **Numri i akteve nuk mjafton si tregues.** Përgjegjshmëria parlamentare nuk matet vetëm me sasinë e emërimeve, por edhe me cilësinë e rekomandimeve dhe me shkallën e ndjekjes së zbatimit të tyre.

- **Krijohet një cikël vjetor i verifikueshëm.** Rezolutat e vitit 2025, të miratuara në qershor–korrik 2026, prodhojnë detyrime raportimi që maturojnë në vitin pasues. Kjo e bën të mundur ndërtimin e një treguesi objektiv: shkalla e zbatimit të rekomandimeve parlamentare nga secili institucion.
- **Rreziku kryesor është mbivendosja e roleve.** Kur i njëjti organ zgjedh përbërjen e një institucioni dhe njëkohësisht vlerëson veprimtarinë e tij, pavarësia e institucionit varet tërësisht nga cilësia e procedurave. Transparenca e kriteve të zgjedhjes bëhet, për këtë arsye, garancia kryesore.

IV. VEPRIMTARIA E AMP-SË

Pasqyra e përgjithshme

Agjencia e Mbikëqyrjes Policore ka regjistruar gjatë periudhës prill – 19 gusht 2026 gjithsej 27 raste me natyrë administrative, disiplinore dhe penale, nga të cilat 23 brenda periudhës bazë prill – korrik 2026. Krahasuar me 56 rastet e periudhës paraardhëse, intensiteti mesatar mujor bie nga 9,37 në 5,74 raste për periudhën bazë (–38,7%), ose në 5,83 raste kur përfshihet edhe gushti (–37,8%).

Rënia e volumit shoqërohet, megjithatë, me një ndryshim cilësor thelbësor. Ndërsa në periudhën e parë veprimtaria e AMP-së ishte e shpërndarë nëpër tipologji të shumta shkeljesh individuale, në këtë periudhë ajo përqendrohet në mënyrë të theksuar në dy operacione të mëdha me objekt ndërtimet pa leje në bregdet dhe në një grup rastesh që prekin vetë strukturat e AMP-së. Shpërdorimi i detyrës shfaqet në 24 nga 27 rastet (88,9%), kundrejt 75% në periudhën e parë, çka tregon një konsolidim të fortë të profilit të veprës.

Shpërndarja tregon një kurbë të lartë e të qëndrueshme nga maji deri në korrik, me korrikun si muaj kulmor me 29,6% të rasteve. Kjo është e kundërta e prirjes së regjistruar në periudhën e parë, ku intensiteti maksimal ishte në fillim të periudhës (tetor–nëntor 2025, 58,9% e totalit) dhe binte ndjeshëm në muajt e fundit. Konstatimi se korriku-gushti, muajt e pushimeve gjyqësore, janë muajt më intensiv të AMP-së është i rëndësishëm metodologjikisht: ai tregon se rënia e përgjithshme e volumit të regjistruar në këtë raport nuk shpjegohet me faktorin sezonal, të paktën jo për organet me veprimtari të pandërprerë operative.

Analiza sipas figurës penale

Rëndësia e analizës sipas figurës penale qëndron te modeli i përgjegjësisë. Neni 251 i Kodit Penal, mosmarrja e masave për ndërprerjen e gjendjes së paligjshme, është vepër tipike *mosveprimi*: ajo nuk kërkon një veprim aktiv të kundërligjshëm, por dështimin për të ndërhyrë aty ku detyra funksionale e impononte ndërhyrjen. Po ashtu, neni 248 mbulon si kryerjen ashtu edhe moskryerjen me dashje të veprimeve të detyrës. Në rastet e Himarës, kualifikimi mbështetet shprehimisht mbi përgjegjësinë e zinxhirit komandues të komisarariatit për një objekt pesëkatësh të ndërtuar pa leje dhe të shembur më pas nga IKMT.

Vepra penale / shkelja	Raste	% e totalit
Shpërdorim i detyrës (neni 248 K.P.)	24	88,9%
Kryerja e veprimeve arbitrare (neni 250 K.P.)	4	14,8%
Mosmarrja e masave për ndërprerjen e gjendjes së paligjshme (neni 251 K.P.)	4	14,8%
Korrupsion pasiv (neni 259 K.P.)	2	7,4%
Dhunë në familje	2	7,4%
Mbajtje e paligjshme municioni / veprimtari e kundërligjshme	1	3,7%
Drejtim i parregullt automjeti (alkool/aksident)	0	0,0%
Organizim i lojërave të fatit	0	0,0%
Trafik narkotikësh	0	0,0%

Tabela 4_Veprat penale të evidentuara

Numërimi i rasteve me bazë kryesisht mosveprimin ose përgjegjësinë e zinxhirit komandues jep 9 nga 27 raste, ose 33,3% të totalit të periudhës. Ky është një tregues i rëndësishëm hetimor: provimi i mosveprimit kërkon rindërtimin e detyrës funksionale, të dijenisë së subjektit dhe të lidhjes shkakësore midis mungesës së veprimit dhe pasojës; një standard prove dukshëm më kompleks se ai i një arrestimi në flagrancë për korrupsion pasiv.

Analiza sipas masës së ndërmarre

Dy zhvillime kërkojnë evidentim: *I pari* është rritja e ndjeshme e masave me nismë të drejtpërdrejtë të agjencisë: arresti në flagrancë dhe ndalimi me iniciativë së bashku përbëjnë 59,3% të masave, kundrejt 32,1% në periudhën e parë. Kjo tregon një AMP me profil më ndërhyrës dhe më pak të varur nga referimi i materialeve. *I dyti* është rënia e pezullimit nga detyra si masë kryesore, nga 25% në 7,4%. Ky ndryshim ka një shpjegim strukturor: në një pjesë të konsiderueshme të rasteve të kësaj periudhe, subjektet janë ish punonjës ose kanë ndryshuar strukturë, çka e bën pezullimin administrativ ose të pazbatueshëm ose jofunksional si masë parandaluese.

Masa	Nr.
Arrest në flagrancë	9
Ndalim me iniciativë	7
Arrest në shtëpi	4
Detyrim paraqitje / ndalim dalje jashtë shtetit	3
Pezullim nga detyra (me masa shoqëruese)	2
I shpallur në kërkim	2
Arrest në burg	0
Nën hetim / materiale të referuara, pa masë	0
TOTALI	27

Tabela 5_Masat e ndërmarra nga AMP

Nga pikëpamja e proporcionalitetit, mungesa e plotë e arrestit në burg dhe pesha e lartë e masave të sigurimit personal (detyrim paraqitjeje, ndalim daljeje jashtë shtetit, arrest në shtëpi: 25,9% së bashku) është në përputhje me natyrën e veprave të kësaj periudhe, të cilat janë kryesisht vepra kundër detyrës pa element dhune dhe pa rrezik të lartë largimi. Prania e dy rasteve të shpalljes në kërkim, të dyja në grupin e Himarës, tregon megjithatë një dobësi operative në momentin e ekzekutimit të masave ndaj punonjësve aktivë të policisë.

Analiza gjeografike

Harta gjeografike e veprimtarisë së AMP-së ndryshon rrënjësisht. Tirana, e cila në periudhën e parë përqendronte një çerek të të gjitha rasteve dhe renditej qartësisht e para, bie në vendin e dytë–tretë me 14,8%, dhe gjysma e rasteve të saj janë çështje dhune në familje pa lidhje me ushtrimin e detyrës. Vlorë, e cila ishte në vendin e dytë në barazim me Elbasanin dhe Shkodrën me 10,7%, ngjitet e vetme në vendin e parë me 44,4% pra afërsisht një rast nga çdo dy, ose një katërfishim i peshës së saj relative. Përqendrimi është total: të dymbëdhjetë rastet e qarkut Vlorë përkasin dy bashkive bregdetare, Sarandës me tetë dhe Himarës me katër.

Ky ndryshim nuk shpjegohet me faktorë demografikë ose organizativë. Ai shpjegohet me objektin e hetimit. Kur boshti kalon nga sjellja individuale e punonjësit të administrimit të territorit, harta e rasteve ndjek automatikisht hartën e vendeve dhe zonave bregdetare Vlorë, Sarandë-Himarë të cilat përfaqësojnë zonën me aktivitetin më të lartë ndërtimor dhe me vlerën më të lartë të tokës në vend; rrjedhimisht, edhe rrezikun më të lartë të komprometimit të funksionit policor në raport me kontrollin e administrimit territorial.

Qarku	Raste	Pjesa (%)
Vlorë (Sarandë 8, Himarë 4)	12	44,4%
Shkodër	4	14,8%
Tiranë	4	14,8%
Korçë (përfshirë Devollin)	3	11,1%
Dibër	3	11,1%
Durrës (Fushë-Krujë)	1	3,7%
TOTALI	27	100%

Tabela 6_Shpërndarja gjeografike e rasteve të AMP-së

Rastet e Sarandës dhe Himarës

Dymbëdhjetë nga 27 rastet e periudhës, ose 44,4%, i përkasin dy grupeve rastesh me objekt të njëjtë: mosndërhyrja e strukturave policore ndaj ndërtimeve pa leje.

Grupi i Sarandës (maj – qershor 2026)

Në muajin maj, AMP ndaloi me iniciativë katër punonjës policie: një shef komisariati me gradën komisar, një specialist për hetimin e krimeve, një specialist për rendin dhe një specialist zone, të dyshuar për tri vepra penale në bashkërendim: shpërdorim i detyrës (neni 248), kryerje e veprimeve arbitrare (neni 250) dhe

mosmarrje e masave për ndërprerjen e gjendjes së paligjshme (neni 251), lidhur me lejimin dhe favorizimin e ndërtimeve pa leje në qytetin e Sarandës. Në të njëjtin muaj u ekzekutua masa “*arrest në shtëpi*” ndaj tre punonjësve të tjerë, të tre për shpërdorim detyre të kryer më shumë se një herë. Në qershor 2026, hetimi u zgjerua me fakte dhe prova të reja në kuadër të procedimit penal nr. 304/2026, duke çuar në një masë të re “*arrest në shtëpi*”.

Ajo që e bën këtë grup rastesh me rëndësi sistemike është natyra e akuzës dhe shtrirja e tij. Tetë punonjës të një komisarati të vetëm, brenda dy muajsh, për të njëjtin objekt hetimi. Përfshirja e njëkohshme e shefit të komisaritit, e specialistit të krimeve, e specialistit të rendit dhe e specialistit të zonës nuk përshkruan një dështim individual, por dështimin e njëkohshëm të të gjitha hallkave funksionale që duhet të kryenin kontrollin. Kualifikimi kumulativ i neneve 248, 250 dhe 251 e ndërton përgjegjësinë në tri shtresa: keqpërdorimin e kompetencës, tejkalimin arbitrar të saj dhe mosndërprerjen e gjendjes së paligjshme.

Grupi i Himarës (gusht 2026)

Në gusht 2026, AMP ndaloi me iniciativë dy punonjës policie dhe shpalli në kërkim dy të tjerë, të katërt të lidhur me zinxhirin komandues të Komisaritit të Policisë Himarë, për shpërdorim detyre lidhur me ndërtimin e një objekti pesëkatësh pa leje, i cili u shemb më pas nga IKMT. Elementi që e dallon këtë grup është koha: tre nga katër subjektet nuk ushtrojnë më funksionin në Himarë, por janë transferuar në struktura të tjera si Komisarati i Policisë Divjakë, Komisarati i Policisë Vlorë dhe Drejtoria Vendore e Policisë Vlorë.

Ky element ngre një çështje me rëndësi monitoruese që tejkalon rastin konkret: transferimi i punonjësit nuk shuan përgjegjësinë për periudhën e ushtrimit të funksionit, por e vështirëson dukshëm zbulimin e saj. Nëse mosveprimi konstatohet vetëm pas shembjes së objektit, pra vite pas kryerjes, mekanizmi i kontrollit funksionon me vonesë strukturore dhe humbet çdo efekt parandalues. Prania e ndërhyrjes së IKMT-së si fakt që hap hetimin tregon se sinjali për AMP-në nuk erdhi nga sistemi i vet i kontrollit të brendshëm, por nga një institucion i jashtëm inspektimi.

Leximi i bashkuar i dy grupeve prodhon konstatimin se: në zonat me presion të lartë aktiviteti ndërtimor, mosveprimi i strukturës policore ndaj ndërtimit pa leje shfaqet jo si rast përjashtimor individual, por si model i përsëritur në dy komisarate të ndryshme, brenda tre muajve, me të njëjtin kualifikim juridik.

Hetimi i AMP-ja ndaj ish zyrtarëve të vet

Në qershor 2026, AMP ekzekutoi masa sigurie ndaj tre shtetasve, midis të cilëve dy ish zyrtarë të vetë agjencisë: një ish drejtor dege në AMP dhe një ish-shef sektori në Drejtorinë Rajonale Elbasan–Korçë. Të dy janë hetuar për shpërdorim detyre, me masat “*ndalim i daljes jashtë shtetit*” dhe “*paraqitje në Policinë Gjyqësore*”. Rasti i tretë prek shefin e Policisë Bashkiake të Bashkisë Devoll.

Tre raste përbëjnë 11,1% të totalit të periudhës; prej tyre, dy raste, ose 7,4% e totalit, janë hetim ndaj ish zyrtarëve të vetë agjencisë. Në aspektin e integritetit institucional, ky është zhvillimi më pozitiv i kapitullit: një organ mbikëqyrës që heton ish zyrtarët e vet demonstroi se mekanizmi i kontrollit nuk ndalon te kufiri i institucionit që e ushtron atë.

Njëkohësisht, ky konstatim ngre një çështje strukturore që nuk zgjidhet dot brenda vetë agjencisë: kush mbikëqyr mbikëqyrësin. Kur AMP-ja heton zyrtarët e saj, edhe kur bëhet fjalë për ish zyrtarë, krijohet një

situatë ku i njëjti institucion është njëkohësisht organi hetues dhe institucioni i prekur nga rezultati i hetimit. Zgjidhja nuk qëndron te mosveprimi, por te garancitë procedurale: caktimi i çështjes te një strukturë e ndryshme nga ajo ku ka shërbyer subjekti, mbikëqyrja e drejtpërdrejtë e prokurorisë kompetente dhe publikimi i kriterëve të shmangies së konfliktit të interesit.

Vlerësim përmblledhës

Veprimtaria e AMP-së në periudhën prill – gusht 2026 karakterizohet nga një volum më i ulët por nga një profil dukshëm më i avancuar: më pak raste individuale të kapshme në flagrancë të thjeshtë, më shumë raste që kërkojnë rindërtimin e një problematike sistematike të tejzgjatur në kohë dhe të shpërndarë në një zinxhir hierarkik. Rritja e masave me iniciativë të agjencisë (59,3%) dhe përqendrimi tematik në territorin bregdetar tregojnë një institucion që ka kaluar drejt një logjike të përzgjedhjes së prioriteteve.

Dy dobësi mbeten të dukshme. *E para* është vonesa e zbulimit: në rastet e territorit, hetimi hapet pas ndërhyrjes së një institucioni të jashtëm inspektimi ose pas shembjes së objektit, çka do të thotë se mekanizmi i brendshëm i kontrollit nuk ka funksionuar në kohën e duhur. *E dyta* është ndryshimi jo i përligjur i praktikës së komunikimit. Në periudhën e parë të gjitha subjektet ishin të anonimizuara me initiale; në këtë periudhë 23 nga 27 subjektet janë të identifikuar me emër të plotë, ndërsa katër mbeten me initiale; dy raste të prillit dhe të dy rastet e dhunës në familje. Dallimi nuk shoqërohet me asnjë shpjegim të bërë publik që ta shpjegojë atë. Trajtimi i pabarabartë i subjekteve në komunikimin institucional prek si prezumimin e pafajësisë ashtu edhe parimin e barazisë përpara ligjit dhe kërkon një politikë të shkruar e të publikuar.

V. GJETJET KRYESORE

Bashkëleximi i të dhënave nga gjashtë institucionet e monitoruara gjatë periudhës prill – gusht 2026 prodhon nëntë gjetje kryesore, të renditura sipas rëndësisë sistematike.

- I. **Profilin tematik i rasteve të AMP-së tregon një zhvendosje drejt çështjeve të territorit, ndërtimit dhe shpërdorimit të detyrës:** Krahasuar me periudhën e mëparshme, rastet e monitoruara nga AMP gjatë këtij cikli paraqesin një profil tematik më të lidhur me administrimin e territorit, ndërtimin dhe forma të shpërdorimit të detyrës. Në periudhën paraardhëse kishin një prani më të dukshme çështjet që lidhen me sjelljen individuale të punonjësve të strukturave të rendit dhe me shkelje të evidentuara gjatë ushtrimit të detyrës. Megjithatë, ndryshimi nuk është absolut. Gjatë periudhës aktuale vijnë të evidentohen edhe raste që lidhen me lojërat e fatit dhe lëndët narkotike. Për këtë arsye, të dhënat sugjerojnë më tepër një ndryshim të peshës relative të kategorive dhe diversifikim të profilit të rasteve të publikuara nga AMP, sesa zhdukjen e kategorive që karakterizonin periudhën e parë.
- II. **Harta gjeografike e mbikëqyrjes policore u rikonfigurua tërësisht:** Tirana bie nga vendi i parë (25,0% e rasteve në periudhën e parë) në vendin e dytë–tretë (14,8%), dhe gjysma e rasteve të saj janë çështje dhune në familje pa lidhje me detyrën. Qarku i Vlorës ngjitet nga vendi i dytë në barazim

në të parin e vetëm, me 44,4% të rasteve. Të dymbëdhjetë rastet e Vlorës përkasin dy bashkive bregdetare, Sarandës me tetë dhe Himarës me katër. Rikonfigurimi nuk shpjegohet me faktorë demografikë, por me zhvendosjen e objektit të hetimit drejt administrimit të territorit: harta e rasteve ndjek hartën e presionit ndërtimor.

- III. **Kuvendi shtoi veprimtarinë dhe procedurat u bënë dukshëm më konkurruese:** Kuvendi është i vetmi institucion i monitoruar që shënon rritje: 32 kandidatura të votuara kundrejt 30 në një periudhë një e gjysmë herë më të gjatë, pra një rritje intensiteti prej 59,1%. Shkalla e kandidaturave të suksesshme bie nga 66,7% në 37,5%, por kjo nuk tregon shtrëngim kriteresh — raporti i kandidaturave për një pozicion rritet nga 1,50 në 2,67 dhe arrin 5,00 në seancën e 23 korrikut, ku për katër vende në Komisionin e Prokurimit Publik garuan njëzet kandidatë. Paralelisht, Kuvendi ushtroi edhe funksionin mbikëqyrës, duke miratuar rezoluta vlerësuese për gjashtë institucione të pavarura. Të dy funksionet u ushtruan njëkohësisht, çka e bën transparencën e kriterëve të zgjedhjes garancinë kryesore të pavarësisë së këtyre organeve.
- IV. **Efekti shues i dënimeve alternative neutralizon filtrin e integritetit:** Në çështjen e Bashkisë Kuçovë, KQZ konstatoi se subjekti nuk përfshihet në kushtet e ndalimit sepse, pas kryerjes së 150 orëve punë në interes publik, dënimi i tij i formës së prerë konsiderohet “i paqenë” sipas nenit 63 të Kodit Penal. Arsyetimi është juridikisht i saktë dhe respekton kufirin e kompetencës administrative: asnjë organ nuk mund të krijojë ndalime përtej atyre të ligjit. Gjetja nuk është, pra, një gabim zbatimi, por një boshllëk normativ — ligji nr. 138/2015 nuk rregullon shprehimisht nëse dënimet e shuara sipas legjislacionit penal prodhojnë pasoja për qëllimet e tij. Rezultati praktik është se një funksionar i zgjedhur, i dënuar nga një gjykatë e posaçme për një vepër që prek besueshmërinë e dokumentit publik, e ruan mandatin.
- V. **Verifikimi i integritetit të kandidatëve shuhet pa prodhuar rezultat juridik:** Tri nga trembëdhjetë çështjet e verifikuara të KQZ-së (23,1%) janë procedura verifikimi të mbyllura pa vendim përfundimtar, sepse kandidatët nuk e morën mandatin e deputetit. Në të tria rastet, verifikimi i thelluar i Prokurorisë së Përgjithshme kishte konstatuar rrethana përmbajtësore: një dënim i formës së prerë i një gjykate italiane për transferim të paligjshëm të lëndës narkotike, me një vit burgim; një dënim i formës së prerë i një gjykate greke për kalim të paligjshëm të kufirit, dhënë nën gjeneralitete të ndryshme; dhe përdorimi i një identiteti tjetër jashtë vendit me një procedim penal për vjedhje. Asnjëri prej tri akteve nuk përmban konstatim juridik nëse subjekti ndodhet në kushtet e ndalimit. Vendimet u morën 416 ditë pas ditës së zgjedhjeve. Filtri i ligjit nr. 138/2015 është ndërtuar si mekanizëm i lidhur me mandatin dhe jo me kandidaturën; kur mandati nuk fitohet, ai shuhet pa lënë asnjë efekt për ciklet e ardhshme — edhe kur gjetja është një dënim për narkotikë, pra pikërisht kategoria që ligji synon të filtrojë.

VI. KONKLUSIONE

Monitorimi për periudhën prill–gusht 2026 tregon se veprimtaria e KQZ-së, Kuvendit dhe AMP-së paraqet dinamika të ndryshme, të lidhura me mandatin dhe funksionin specifik të secilit institucion. Për këtë arsye, ndryshimet në numrin e akteve nuk mund të interpretohen në mënyrë të njëtrajtshme si rritje ose ulje e kontrollit institucional. Të dhënat tregojnë se, krahas volumit të veprimtarisë, rëndësi të veçantë kanë natyra e rasteve, cilësia e vendimmarrjes, transparenca e procedurave dhe koha në të cilën mekanizmat e kontrollit prodhojnë efekt.

Në rastin e KQZ-së, vendimmarrja vijon të dominohet nga procedurat e administrimit të mandateve dhe verifikimit të subjekteve. Rastet e analizuara evidentojnë megjithatë disa kufizime të mekanizmit aktual të kontrollit të integritetit. Veçanërisht, mbyllja e procedurave të verifikimit kur kandidati nuk fiton mandat bën që gjetjet e prodhuara nga procesi të mos kenë efekt juridik në vijim. Po kështu, çështja e Bashkisë Kuçovë evidenton nevojën për një përcaktim më të qartë të marrëdhënies ndërmjet ligjit nr. 138/2015 dhe efekteve që legjislacioni penal u njeh dënimeve alternative. Këto janë kryesisht çështje të kuadrit normativ dhe jo të zbatimit individual nga KQZ.

Veprimtaria e Kuvendit karakterizohet nga një rritje e intensitetit të procedurave të zgjedhjes dhe emërimit dhe nga një numër më i lartë kandidaturash për pozicion. Rritja e konkurrencës krijon kushte për një proces më të hapur përzgjedhjeje, por njëkohësisht rrit rëndësinë e transparencës së kriterëve dhe të arsyetimit të zgjedhjeve të bëra. Krahas funksionit të emërimit, rezolutat për institucionet e pavarura krijojnë një bazë për monitorim periodik të llogaridhënies parlamentare, nëse rekomandimet dhe zbatimi i tyre ndiqen në mënyrë të vazhdueshme nga një cikël raportimi në tjetrin.

Në rastin e AMP-së, ndryshimi më i rëndësishëm lidhet me profilin e çështjeve të monitoruara. Rastet e lidhura me territorin dhe ndërtimet pa leje përfshijnë disa nivele të strukturës policore dhe evidentojnë forma përgjegjësie që nuk kufizohen te sjellja individuale, por lidhen edhe me mosveprimin dhe funksionimin e zinxhirit institucional. Përqendrimi i 44,4% të rasteve në qarkun e Vlorës dhe grupet e rasteve në Sarandë dhe Himarë e bëjnë administrimin e territorit një fushë që kërkon vëmendje të shtuar nga mekanizmat e kontrollit të brendshëm.

Njëkohësisht, monitorimi evidenton se efektiviteti i kontrollit nuk lidhet vetëm me aftësinë për të ndërhyrë pasi një shkelje është konstatuar. Në rastet ku hetimi aktivizohet pas një periudhe të gjatë ose pas ndërhyrjes së strukturave të tjera, dobësohet funksioni parandalues i mbikëqyrjes. Për AMP-në mbetet gjithashtu e nevojshme një praktikë më e qëndrueshme dhe e parashikueshme e komunikimit publik, veçanërisht lidhur me identifikimin ose anonimizimin e personave të përfshirë në procedime.

VII. REKOMANDIME

Rekomandimet janë ndarë në tre grupe sipas institucioneve të monitoruara.

Për Komisionin Qendror të Zgjedhjeve

- I. Të ruhet dhe të bëhet lehtësisht e gjurmueshme historia e procedurave të verifikimit, në mënyrë që informacioni i administruar për një kandidat të mund të identifikohet edhe në rast të rikandidimit të tij.
- II. Të vlerësohet në nivel legjislativ mundësia për të qartësuar efektin e verifikimeve të përfunduara pasi kandidati nuk ka fituar mandat, në mënyrë që procesi i kryer të mos mbetet pa asnjë vlerë për ciklet e ardhshme.
- III. Të qartësohet në kuadrin ligjor raporti ndërmjet ligjit nr. 138/2015 dhe rasteve kur një dënim konsiderohet i paqenë ose nuk prodhon më pasoja sipas legjislacionit penal, për të shmangur paqartësi të përsëritura në zbatimin e filtrit të integritetit.
- IV. Të sigurohet, për aq sa është e mundur brenda afateve ligjore, plotësia e verifikimit institucional përpara vendimmarrjes dhe, kur procedura vijon pa një përgjigje të kërkuar nga një institucion tjetër, kjo të arsyetohet shprehimisht në akt.

Për Kuvendin e Shqipërisë

- I. Të rritet transparenca mbi kriteret dhe arsyetimin e përzgjedhjes së kandidatëve për organet dhe institucionet e pavarura, veçanërisht në procedurat me numër të lartë kandidaturash.
- II. Të publikohen në mënyrë sa më të strukturuar informacionet mbi kandidatët, procedurën e vlerësimit dhe rezultatet e votimit, duke mundësuar gjurmimin e plotë të procesit.
- III. Të zhvillohet një mekanizëm sistematik për ndjekjen e zbatimit të rekomandimeve të rezolutave parlamentare ndaj institucioneve të pavarura, duke krahasuar rekomandimet e një viti me raportimin mbi zbatimin e tyre në ciklin pasues.
- IV. Në ushtrimin paralel të funksioneve të emërimit dhe kontrollit parlamentar, të ruhet një ndarje e qartë ndërmjet vlerësimit të performancës institucionale dhe pavarësisë funksionale të organeve të monitoruara.

Për Agjencinë e Mbikëqyrjes Policore

- I. Të forcohen mekanizmat e identifikimit të hershëm të mosveprimit dhe të përgjegjësisë përgjatë zinxhirit komandues, veçanërisht në fushat ku rastet tregojnë rrezik të përsëritur.
- II. Të përdoren gjetjet nga rastet e Sarandës dhe Himarës për të vlerësuar nëse problematikat e evidentuara janë të izoluara apo kërkojnë masa më të gjera parandaluese dhe mbikëqyrëse.
- III. Të forcohet koordinimi dhe shkëmbimi i informacionit që mundëson ndërhyrjen e AMP-së përpara konsolidimit të një gjendjeje të paligjshme, dhe jo vetëm pas evidentimit të pasojave të saj.
- IV. Të miratohet dhe publikohet një standard i unifikuar komunikimi për identifikimin ose anonimizimin e personave të përfshirë në procedime, i zbatueshëm në mënyrë të njëjtë për raste të krahasueshme.
- V. Në rastet që përfshijnë punonjës ose ish-punonjës të vetë AMP-së, të garantohen dhe bëhen të qarta mekanizmat e shmangies së konfliktit të interesit dhe ndarjes funksionale të përgjegjësisë hetimore.